

Sygn. akt XII C 1012/15

WYROK WSTĘPNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Maria Prusinowska

Protokolant p.o. stażysty Justyna Wojciechowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2017 r. w P.

sprawy z powództwa L. S. reprezentowanego przez rzecznika patentowego Z. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P.

o zapłatę

uznaje roszczenie powoda o zapłatę za usprawiedliwione co do zasady.

SSO M. Prusinowska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 kwietnia 2015 r. sprecyzowanym w piśmie z dnia 2 lipca 2015 r. powód L. S. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w P. kwoty 49.600 zł z tytułu korzystania z wynalazku pt. „(...)” w okresie 1 stycznia 2008 r. do chwili złożenia pozwu z czego:

- za 2008 r. 5.000 zł,
- za 2009 r. 8.000 zł,
- za 2010 r. 10.000 zł,
- za 2011 r. 16.000 zł,
- za 2012 r. 10.600 zł

wraz z odsetkami za opóźnienie wypłaty wynagrodzenia od dnia 5 maja 2012 r. od kwoty 39.000 zł i od 1 marca 2013 r. od kwoty 10.600 zł oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że w okresie swej pracy u pozwanego dokonał licznych wynalazków i wzorów użytkowych, w tym razem z inż. B. Z. wynalazku pt. „(...)”, który został przez pozwaną spółkę zgłoszony do Urzędu Patentowego RP pod numerem P. (...) w dniu 21 listopada 2002 r. W dniu 2 lutego 2009 r. Urząd Patentowy RP zawiadomił zgłaszającego – pozwanego że przedmiot zgłoszenia nie spełnia ustawowych wymogów nowości. Pozwany po otrzymaniu zawiadomienia odłożył je do akt, nie informując o tym fakcie współtwórców wynalazku ani opracowującego zgłoszenia rzecznika patentowego. W związku z taką postawą zgłaszającego wynalazek, Urząd Patentowy RP odmówił udzielenia patentu na wynalazek przytaczając te same argumenty co w zawiadomieniu. Powód inż. L. S. dowiedział się o zaistniałej sytuacji przeglądając stronę internetową Urzędu Patentowego RP już po upływie terminu do ewentualnego wzruszenia decyzji. Pozwany, na wniosek powoda przekazał mu zawiadomienie i decyzję, po zapoznaniu się z którymi powód stwierdził, że ich uzasadnienie jest błędne. Ponadto, stwierdzenia

bezasadności ustaleń (...) dokonał rzecznik patentowy oraz (...) Klub (...) w P. w opracowanej przez siebie ekspertyzie. Zdaniem powoda pozwany otrzymawszy z Urzędu Patentowego RP informacje o tego rodzaju przeszkodach powinien odpowiednio zareagować, wysyłając do Urzędu Patentowego stosowne wyjaśnienia. Jak wskazał dalej powód, wynalazek jest stosowany w wodomierzach (...) o średnicy 80 i 100 mm, zatwierdzonych do produkcji przez Prezesa Głównego Urzędu Miar. Pierwszą próbną partię wodomierzy wykonano w 2007 r. Produkcja na rynek a więc i stosowanie rozpoczęły się od 1 stycznia 2008 r. Zdaniem powoda nowość wynalazku, zakwestionowana przez Urząd Patentowy RP polega na możliwości instalowania w wodomierzach z zastosowaniem wynalazku niezależnie od ich średnicy jednakowego wymiennego organu pomiarowego. Efektem ekonomicznym tego rozwiązania jest możliwość wykorzystania tych samych form wtryskowych do produkcji części z tworzyw sztucznych do organów pomiarowych zarówno wodomierzy (...) o średnicy 50 i 65 mm jak i 80 i 100 mm, jak również zmniejszenie wagi wodomierzy oraz kosztów ich wykonania. Udział powoda w dokonaniu wynalazku wynosi 50 %. Ostatecznie powód wskazał, że wielokrotnie zwracał się do pozwanego z wnioskiem o polubowne rozwiązanie sporu, okazało się to jednak bezskuteczne.

Dalej powód wskazał, że w jego ocenie w sprawie powinien mieć zastosowanie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1410), który nie wymaga, aby wynalazek stosowany przez przedsiębiorcę, za który przedsiębiorca ma obowiązek wypłacić twórcy wynagrodzenie był opatentowany. Wystarczającą podstawą obowiązku wypłaty wynagrodzenia przez przedsiębiorcę jest prawo przedsiębiorcy do korzystania z wynalazku bądź prawo do uzyskania patentu.

Powód podniósł również, iż jeżeli z przyczyn leżących po stronie uprawnionego do uzyskania patentu nie uzyskano patentu twórca należy się wynagrodzenie lub odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w P. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powodowi nie przysługuje jakiegokolwiek dodatkowe wynagrodzenie z tytułu wynalazku, decyzja Urzędu Patentowego co do wynalazku i jej uzasadnienie były prawidłowe, ekspertyza (...) Klubu (...) w P. jest niezgodna z rzeczywistym stanem faktycznym i prawnym – pozwany zakwestionował rzetelność, prawidłowość i moc dowodową tej opinii w całości, korpus nie miał cech nowości uzasadniających uznanie go za wynalazek i opatentowanie, nie doszło do uzyskania efektów ekonomicznych wskazanych przez powoda, a w szczególności do wskazanych oszczędności, udział powoda w dokonaniu wynalazku wynosi ok. 10 %, a najwyżej 50 % oraz że wyliczenie wynagrodzenia przez powoda nie jest prawidłowe – zostało obliczone na podstawie błędnych założeń i nie powinno powodowi przysługiwać. Pozwany podniósł również brak wykazania roszczenia przez powoda, brak kompetencji Sądu Okręgowego jako sądu powszechnego do badania zgodności decyzji Urzędu Patentowego ze stanem faktycznym i prawnym oraz z ostrożności procesowej zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem.

W piśmie z dnia 17 lipca 2015 r. pozwany wyraził zgodę na cofnięcie powództwa, co, jego zdaniem nastąpiło w piśmie z dnia 2 lipca 2015 r., wnosząc o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w części, w jakiej nastąpiło cofnięcie żądania pozwu, to jest co do odsetek. Pozwany konsekwentnie wniósł o oddalenie powództwa.

Wnioskiem z dnia 22 września 2016 r. pozwany domagał się wyłączenia biegłego sporządzającego opinii A. G. podnosząc, iż biegły naruszył zasady bezstronności i naruszył dobra osobiste pozwanej spółki.

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek o wyłączenie biegłego A. G..

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód w okresie swej pracy u pozwanego dokonał licznych wynalazków i wzorów użytkowych, w tym razem z inż. B. Z. wynalazku pt. „(...)”, który został przez pozwanego zgłoszony do Urzędu Patentowego RP pod numerem P. (...) w dniu 21 listopada 2002 r.

Bezsporne, dowód: potwierdzenie zgłoszenia z dnia 21.11.2002 r. (k.11), opis wynalazku wraz z zastrzeżeniami patentowymi i rysunkiem (k. 12-19)

W dniu 2 lutego 2009 r. Urząd Patentowy RP zawiadomił zgłaszającego tj. pozwanego pismem znak (...), że przedmiot ww. zgłoszenia patentowego nr P. (...) nie spełnia ustawowych wymogów nowości stosownie do art. 24 i art. 25 ustawy z dnia 20 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej.

Bezsporne, dowód: zawiadomienie z dnia 2.02.2009 r. (k.20-21)

Jako dowód braku nowości wynalazku Urząd Patentowy wskazał opis wzoru użytkowego nr (...). „(...)”, zgłoszonego przez (...) S.A. w dniu 22 stycznia 2001 r. (to jest przeszło rok przed zgłoszeniem wynalazku P. (...), współtwórcami wzoru użytkowego byli ci sami współtwórcy co późniejszego wynalazku tj. L. S. i B. Z., a opracowującym oba zgłoszenia do Urzędu Patentowego RP był ten sam rzecznik patentowy A. C..

Bezsporne, dowód: zawiadomienie z dnia 2.02.2009 r. (k. 20-21), opis wzoru użytkowego (k.22-30)

Pozwany po otrzymaniu zawiadomienia z Urzędu Patentowego o przeszkodach w udzieleniu patentu na wynalazek P. (...) odłożył je do akt, nie informując o tym fakcie współtwórców wynalazku ani opracowującego zgłoszenia rzecznika patentowego.

Bezsporne

W związku z taką postawą zgłaszającego wynalazek (pozwanego), Urząd Patentowy, zgodnie z obowiązującą go procedurą, decyzją z dnia 25 marca 2009 r., znak (...) odmówił udzielenia patentu na wynalazek P. (...), przytaczając te same argumenty co w zawiadomieniu z dnia 2 lutego 2009 r.

Bezsporne, dowód: decyzja z dnia 25.03.2009 r. (k.31-32)

Powód inż. L. S. o zaistniałej sytuacji – to jest o odmowie udzielenia patentu na wynalazek P. (...) dowiedział się w grudniu 2009 r., przeglądając stronę internetową Urzędu Patentowego RP, kiedy to z uwagi na wpływ czasu od wydania decyzji odmownej było już za późno na zakwestionowanie decyzji w drodze postępowania przed Urzędem.

Bezsporne

Pismem z dnia 7 stycznia 2010 r. powód wystąpił do pozwanego z prośbą o przekazanie mu ww. decyzji Urzędu Patentowego zastrzegając sobie prawo do dochodzenia ewentualnych odszkodowań.

Bezsporne, dowód: pismo powoda z dnia 7.01.2010 r. (k.33)

W odpowiedzi na powyższe pismo pozwany pismem z dnia 8 stycznia 2010 r. przekazał powodowi zawiadomienie i decyzję Urzędu Patentowego oraz poinformował go, że po otrzymaniu ww. dokumentów żadna korespondencja nie była przez niego z Urzędem Patentowym prowadzona.

Bezsporne, dowód: pismo pozwanego z dnia 8.01.2010 r. (k. 34)

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Urzędu Patentowego i mając do niego zastrzeżenia powód zwrócił się do rzecznika patentowego A. C. i do (...) Klubu (...) w P. o wydanie opinii na temat zasadności stanowiska (...). Rzecznik patentowy stwierdził, że zastrzeżenia (...) są bezzasadne. (...) Klub (...) w P. opracował ekspertyzę, w której w sposób kompleksowy wyjaśnił, iż uwagi (...) i odmowa udzielenia patentu na wynalazek nr P. (...) były bezzasadne.

Bezsporne, dowód: ekspertyza (...) z dnia 30.12.2014 r. wraz z załącznikami (k.35-69), zeznania rzecznika patentowego A. C. (k.189, e-protokół- k. 190),

Wynalazek P. (...) jest stosowany w wodomierzach (...)o średnicy 80 i 100 mm.

Bezsporne, dowód: katalog części zamiennych wodomierzy typu (...) (k. 69-77)

Prezes Głównego Urzędu Miar decyzją nr (...)2006 z dnia 24 maja 2006 r. zatwierdził do produkcji typy wodomierzy(...) w tym(...).

Bezsporne, dowód: decyzja z dnia 24.05.2006 r. (k. 83-86)

Pełnomocnik powoda przed wytoczeniem niniejszego powództwa zwracał się do pozwanego z wnioskiem o polubowne załatwienie sprawy wynagrodzenia za wynalazek nr P. (...), jednakże nie otrzymał żadnej odpowiedzi.

Bezsporne, dowód: pismo z dnia 29.01.2015 r. (k.79-81), pismo z dnia 7.04.2015 r. (k.82)

Udział powoda w wynalazku wynosi 50 %.

Bezsporne, dowód: zgłoszenie pracowniczego projektu wynalazczego (k. 112)

Powód pełnił funkcję specjalisty konstruktora wiodącego grupy wyrobów w zakładzie pozwanego. Do zadań powoda zgodnie z planem technicznym na 2003 r. T1 należało między innymi: opracowanie dokumentacji konstrukcyjnej, opracowanie dokumentacji technologicznej, przeprowadzenie badań trwałościowych, wykonanie i badania serii informacyjnej i inne prace. W ramach wyżej wymienionych prac powód dokonał m.in. wynalazku pt. „(...)” zgłoszonego do Urzędu Patentowego RP pod nr (...).

Dowód: pismo z dnia 28.01.2004 r. Fabryki (...) S.A. do powoda (k.155) ,

Zgodnie z opinią biegłego sądowego w dziedzinie ochrony własności przemysłowej – rzecznika patentowego A. G. z dnia 28 kwietnia 2016 r. na podstawie przeprowadzonej analizy stanu faktycznego wynikającego z akt sprawy stwierdzono, że zgodnie z istniejącym stanem prawnym rozwiązanie stanowiące przedmiot zgłoszenia do Urzędu Patentowego RP nr P. (...) „(...)”, którego powód był współtwórcą, było w dacie przekazania go pozwanemu, a następnie zgłoszenia do Urzędu Patentowego RP, rozwiązaniem nowatorskim i oryginalnym w dziedzinie wodomierzy.

Na podstawie przeprowadzonej wykładni zastrzeżeń patentowych zamieszczonych w zgłoszeniu P. (...) biegły stwierdził, że istota tego zgłoszenia jest całkowicie odmienna od istoty rozwiązania ujawnionego we wcześniejszym opisie wzoru użytkowego R.. (...), przeciwstawionego przez Urząd Patentowy RP jako przeszkoda do udzielenia patentu. Oznacza to, że rozwiązanie w postaci „(...)objęte zgłoszeniem P. (...) spełniło kryteria warunkujące udzielenie patentu.

Rozwiązanie w postaci „(...)” według zgłoszonego wynalazku P. (...) jest stosowane od 2008 r. przez pozwanego w produkcji wodomierzy(...). W wyniku stosowania tego rozwiązania pozwany uzyskuje efekt techniczny i ekonomiczny w postaci wyeliminowania konieczności wytwarzania oddzielnych organów pomiarowych dla tych wielkości wodomierzy, dzięki czemu osiąga oszczędności materiałowe i zmniejszenie kosztów wytwarzania.

W przypadku uznania przez Sąd prawa do wynagrodzenia, jego wysokość powinien ustalić biegły sądowy w tej dziedzinie na podstawie danych, o które wnosił powód w pozwie, a których pozwany do tej pory nie przedstawił.

Dowód: opinia biegłego sądowego w dziedzinie ochrony własności przemysłowej – rzecznika patentowego A. G. z dnia 28 kwietnia 2016 r. (k.253-274)

Przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w sprawie (...)z powództwa L. S. przeciwko (...) SA w P. strony zawarły ugodę na mocy której pozwany zobowiązał się zapłacić powodowi kwotę 58 000 zł tytułem wynagrodzenia za korzystanie przez pozwanego w przeszłości i na przyszłość następujących projektów wynalazczych: wynalazek „(...)”- patent nr (...); wynalazek „K. pomiarowa (...)” – patent nr (...); wynalazek „(...)”- patent (...); wzór użytkowy „(...)”- prawo ochronne nr (...).

Okoliczność bezsporna, dowód: dokumenty znajdujące się w aktach(...) tut. Sądu

W tutejszym Wydziale toczyło się również postępowanie z powództwa L. S. przeciwko (...) SA o zapłatę wynagrodzenia za korzystanie z trzech wynalazków i wzoru użytkowego za okres od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.

Bezsporne

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej i dotychczas przeprowadzonych dowodów w postaci dokumentów oraz zeznań świadka A. C.. Dokumentom, złożonym do akt przez strony, Sąd dał wiarę, gdyż zostały one sporządzone w odpowiedniej formie, przez uprawnione do tego podmioty. Żadna ze stron w toku postępowania nie kwestionowała wiarygodności tych dokumentów, Sąd natomiast nie dopatrywał się podstaw do kwestionowania jego wiarygodności z urzędu. Świadek J. K. nie przypominał sobie procedury zgłoszenia wynalazku pt. „(...)”. Oświadczył, że podpisał decyzję o odmowie udzielenia patentu ww. wynalazkowi, jednakże nie potrafił sobie przypomnieć ani rozwiązania ani postępowania odnośnie udzielenia patentu. W związku z powyższym Sąd uznał, iż zeznania świadka nie były przydatne do rozstrzygnięcia sprawy, bowiem nie wnosiły do sprawy nic ponad to, co wynikało z przedłożonych treści dokumentów. Zeznania świadków B. Z. i M. Z. Sąd uznał za wiarygodne w części, w jakiej były spójne z treścią złożonych przez strony dokumentów.

Sąd na obecnym etapie postępowania nie znalazł podstaw, by kwestionować opinię biegłego A. G.. Biegły konsekwentnie podtrzymywał swoje stanowisko w sprawie, a wnioski opinii były spójne z wnioskami ekspertyzy (...) (k. 35-46). Zauważyć należy, że potrzeba powołania nowego biegłego na tożsamą okoliczność, powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii lub z konieczności dodatkowego asekurowania swoich postulatów. Stąd też o dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego na tożsame okoliczności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co powinno skutkować jego pominięciem w świetle art. 217 § 3 kpc (por. wyr. SN z 4.8.1999 r., I PKN 20/99, OSNP 2000, Nr 22, poz. 807 oraz zob. wyr. SA w Katowicach z 5.6.2002 r., III AUA 811/02, OSA 2003, Nr 9, poz. 35). W ocenie Sądu pozwany nie wskazał okoliczności, które uzasadniałyby powołanie nowego biegłego w sprawie. Sam fakt, iż opinia jest dla pozwanego niekorzystna nie powoduje konieczności wydania nowej opinii.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 318 § 1 kpc sąd, uznając roszczenie za usprawiedliwione w zasadzie, może wydać wyrok wstępny tylko co do samej zasady, co do spornej zaś wysokości żądania - zarządzić bądź dalszą rozprawę, bądź jej odroczenie. Sąd może wydać wyrok wstępny jedynie w tych sprawach, w których sporna między stronami pozostaje zarówno sama podstawa (zasada) żądania, jak i jego wysokość, przy czym rozstrzygnięcie sprawy wyrokiem wstępnym będzie dotyczyło zasadności dochodzonego roszczenia. Z powyższego wynika, że brak będzie podstaw do wydania wyroku wstępnego jeżeli w sprawie sporna pozostaje jedynie zasada odpowiedzialności przy niewątpliwej wysokości żądania, jak również wówczas, gdy sporna jest wysokość roszczenia przy niewątpliwie usprawiedliwionej zasadzie. Wydanie wyroku wstępnego należy uznać za uzasadnione, gdy przy wątpliwej zasadzie roszczenia sporna jest także jego wysokość, przy czym jej ustalenie połączone jest z pracochłonnym, często również kosztownym, postępowaniem dowodowym, które mogłoby okazać się niepotrzebne, gdyby roszczenie powoda ocenione zostało przez sąd II instancji jako niesłuszne co do zasady (post. SN z 22.10.2009 r., III CSK 21/09, OSNC 2010, Nr 4, poz. 61).

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty głównej 49 600 zł wraz z odsetkami od poszczególnych dat i kwot. Pozwany konsekwentnie wnosił o oddalenie powództwa kwestionując je co do zasady, jaki wysokości. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodziła potrzeba ustalenia czy powodowi przysługuje roszczenie o zapłatę wobec pozwanego, jeśli tak, jaka jest podstawa prawna tego żądania. W dalszej zaś kolejności należało zaś rozważyć, czy wobec istnienia podstawy dochodzonego roszczenia usprawiedliwiona jest jego wysokość wskazana

przez powoda, czy też nie i w tym zakresie niezbędne było podjęcie dalszych czynności, takich jak przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny ochrony własności przemysłowej.

Żądanie pozwu zasługuje na uwzględnienie co do zasady.

Przepis art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz.U. z 2017, nr 776) przyznaje twórcy wynalazku, wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego ustawowe prawo do wynagrodzenia za korzystanie z tego rozwiązania przez przedsiębiorcę, przy czym wynagrodzenie to przysługuje w przypadkach wskazanych w ustawie . Powołany przepis wskazuje trzy przypadki , w których twórcy przysługuje wynagrodzenie:

- pierwszy dotyczy sytuacji, gdy rozwiązanie zostanie dokonane w wyniku wykonywania przez twórcę obowiązków ze stosunku pracy albo z realizacji innej umowy, a prawo do uzyskania patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji przysługuje pracodawcy lub zamawiającemu będącemu przedsiębiorcą (art. 11 ust 3 p.w.p.),
- drugi przypadek odnosi się do sytuacji dokonania wynalazku wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego przez twórcę przy pomocy przedsiębiorcy, któremu z tej racji ustawodawca zezwala na korzystanie z uzyskanego rozwiązania (art. 11 ust 5 p.w.p.),
- trzeci przypadek dotyczy sytuacji , w której przedsiębiorca nabywa prawo do uzyskania patentu prawa ochronnego lub prawa z rejestracji w wyniku przekazania mu tego prawa przez twórcę wynalazku , wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego do korzystania (art. 21 p.w.p.).

Ustalony w sprawie stan faktyczny pozwala na stwierdzenie, iż spełnione zostały przesłanki odpowiadające pierwszemu ze wskazanych przypadków. Stwierdzono bowiem, że powód był pracownikiem pozwanego, a w ramach wykonywania obowiązków pracowniczych dokonał opracowania rozwiązania pt. „(...)”, które jest stosowane od 2008 r. przez pozwanego w produkcji wodomierzy(...). W dniu 2 lutego 2009 r. Urząd Patentowy RP zawiadomił zgłaszającego tj. pozwanego pismem znak (...) że przedmiot ww. zgłoszenia patentowego nr P. (...) nie spełnia ustawowych wymogów nowości stosownie do art. 24 i art. 25 ustawy z dnia 20 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej. Pozwany nie zajął stanowiska odnośnie postawionych zarzutów, wskutek czego Urząd Patentowy, zgodnie z obowiązującą go procedurą, decyzją z dnia 25 marca 2009 r., znak (...) odmówił udzielenia patentu na wynalazek P. (...), przytaczając te same argumenty co w zawiadomieniu z dnia 2 lutego 2009 r. Decyzja ta nie została również zakwestionowana przez pozwanego, który nie złożył wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosku takiego nie mógł zgłosić powód bowiem po pierwsze nie miał wiedzy na temat tego, że decyzja zapadła, nadto nie był zgłaszającym w postępowaniu przed Urzędem Patentowym. Pozwany nie przedstawił żadnych przekonujących argumentów, dla których nie zakwestionował zarzutów do opinii, ani wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W świetle powyższych okoliczności należało rozważyć, czy brak udzielenia patentu wynalazkowi powoda pozbawia powoda możliwości dochodzenia wynagrodzenia za korzystanie z tego rozwiązania przez przedsiębiorcę, czyli pozwanego. W ocenie Sądu powód pomimo braku pozytywnej decyzji Urzędu Patentowego w tym przedmiocie jest uprawniony do żądania wynagrodzenia na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 lutego 2016 r. (V CSK 33/15, nie publ.), w którym stwierdził, że patent powstaje z chwilą powstania wynalazku. Tym samym, w ocenie Sądu Najwyższego każdy ma prawo do wynagrodzenia za efekty swojej pracy, w tym wypadku za wynalazek. Istotne jest także, że wiele wynalazków nigdy nie zostało opatentowanych i ich twórcy byliby pozbawieni owoców swej pracy. Takie stanowisko leży w interesie gospodarki i postępu technicznego. W niniejszej sprawie Sąd ustalił, iż brak udzielenia patentu został spowodowany bezczynnością pozwanego, bowiem zaniechał on zakwestionowania decyzji Urzędu Patentowego z dnia 25 marca 2009 r. Zgodnie z opinią (...) Klubu (...) w P. oraz opinią biegłego A. G. decyzja Urzędu Patentowego była błędna, bowiem rozwiązanie nr P. (...), którego powód był współtwórcą, było w dacie przekazania go pozwanemu, a następnie zgłoszenia do Urzędu Patentowego RP, rozwiązaniem nowatorskim i oryginalnym w dziedzinie wodomierzy. Zdaniem biegłego rozwiązanie w postaci pt. „(...)” objęte zgłoszeniem nr P. (...) spełniało kryteria warunkujące udzielenie patentu. Pozwany od roku 2008 stosuje powyższe rozwiązanie w produkcji wodomierzy(...)W wyniku stosowania tego rozwiązania pozwany uzyskuje efekt ekonomiczny i techniczny w postaci

wyeliminowania konieczności wytwarzania oddzielnych organów pomiarowych dla tych wielkości wodomierzy, dzięki czemu osiąga oszczędności materiałowe i zmniejszenie kosztów wytwarzania. Z tego też względu, nawet gdyby przyjąć, że powodowi nie przysługuje roszczenie o wynagrodzenie z art. 22 ust. 1 ustawy prawo o własności przemysłowej to, zdaniem Sądu przysługuje mu prawo domagania się odszkodowania na podstawie art. 416 kc w wysokości wynagrodzenia jak za wynalazek. W analogicznym stanie faktycznym Sąd Najwyższy uznał, iż jeżeli pracowniczy wynalazek posiadający zdolność patentową nie uzyskał ochrony patentowej wobec umorzenia postępowania na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz.U. Nr 43, poz. 272) zawinonego przez przedsiębiorcę zgłaszającą ten wynalazek do opatentowania w Urzędzie Patentowym, to przysługujące twórcy tego wynalazku odszkodowanie odpowiada wysokości utraconego wynagrodzenia jak za wynalazek, w okresie jego stosowania od daty dokonania zgłoszenia w Urzędzie Patentowym (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 lutego 1982 r., sygn. akt IV PR 375/81, OSNCP 1982 nr 8-9, poz. 134, L.). W ocenie Sądu wynalazek, którego powód był współtwórcą, nie uzyskał patentu na skutek zaniechania pozwanego wobec powyższego powód może domagać się również zapłaty na zasadach ogólnych, jako odszkodowania w wysokości wynagrodzenia za korzystanie z tego wynalazku.

Zatem, w ocenie Sądu, roszczenie powoda należało uznać za usprawiedliwione co do zasady. Powód bowiem może dochodzić swojego prawa bądź w oparciu o art. 22 ust. 1 ustawy prawo własności przemysłowej, bądź na podstawie art. 416 kc. Z tego względu orzeczono jak w sentencji wyroku.

Wyrok wstępny nie stanowi orzeczenia kończącego sprawę w instancji, a zatem brak jest podstaw do rozstrzygania w nim o kosztach postępowania (art. 108 § 1 KPC). O kosztach tych rozstrzyga Sąd dopiero w wyroku końcowym.

SSO Maria Prusinowska

ZARZĄDZENIE

1. Proszę odnotować (termin do sporządzenia uzasadnienia przedłużony zarządzeniem prezesa Sądu Okręgowego o 30 dni)
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem przesłać pełn. stron,
3. Proszę przedłożyć po wykonaniu pkt 1-2 Panu Referendarzowi celem przyznania biegłemu wynagrodzenia (uiszczona zaliczka),
4. Za 14 dni lub z apelacją

SSO M. Prusinowska

Poznań, dnia 24 maja 2017 r.